

πηδήματα να τρέξουμε να κάνουμε ό,τι ἐπρὶναι ὁ Βενιζέλος; Μπορεῖ κανεὶς νὰ μὴν παραδεχτῇ ὅτ' εἶναι θέληση ἐθνικὴ νὰ βγοῦμε ἀπ' τὴν οὐδετερότη, τώρα ποὺ θὰ μᾶς ὠφελήσῃ ἡ Ἑξοδο, καὶ νὰ πᾶμε μὲ κεινούς ποὺ εἶναι φυσικὸ; Τί ὀρισμὸ ἀνταλλαγμάτων νὰ μᾶς κάνουν, ἀφοῦ τὰ ἀνταλλάγματα θὰ ὀριστοῦν στὸ γενικὸ ξεκαθάρισμα, ἀλλὰ μόνο γιὰ ὅσους λάβουν ἔγκαιρα μέρος στὸν πόλεμο; Καὶ σὲ τί νὰ μᾶς καλέσουν; Περιμένουμε κάλεσμα γιὰ νὰ μπούμε στὸ δικὸ μας σπίτι; Ἐμεῖς πρέπει νὰ τοὺς καλέσουμε κεινούς. Οὔτε κι αὐτὸ ἀκόμη τὸ ἀντίθετο ἐπιχείρημα ἔχει καμμιὰν ἀξία, ποὺ τὴν γράφε, νομίζουμε, ἡ «Νέα Ἡμέρα», ὅτι ναι μὲν τώρα δὲ μᾶς ζητοῦν οὔτε δόλαρη μὴ μερραρία, ὅστερα ὅμως θὰ μᾶς παρασύρουν νὰ στείλουμε κι ἄλλα στρατεύματα καὶ γιὰ διάφορα μέρη. Ἄς συλλογιστοῦμε τοῦτο τὸ πολὺ ἀπλό, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸ οἱ σύμμαχοί μας νὰ μᾶς ζητήσουνε νὰ φήσουμε ἀφύλαχτα τὰ σύνορά μας ὅπως τοὺς ἐπροβάλαμε τώρα τὴν ἀνάγκη γιὰ τὴν ἄμυνά μας κι ἀναγνώρισαν πὼς ἔχουμε δίκιο, τὸ ἴδιο θὰ προβάλλουμε κι ἀργότερα καὶ δὲ θὰ στείλουμε νέο στρατό. Γιατί ἀπ' τὴ Σερβία ὅχι μόνο δὲ ζητοῦν, παρὰ καὶ θέλουν νὰ τὴ βοηθήσουν; Ἔτσι κι ἀπὸ μᾶς δὲ θὰ ζητήσουν ἄλλα, ἐξὸν ἂν προστεθῇ κ' ἡ Βουργαρία στὴν ἴδια συμμαχία καὶ χρειαστῇ ὅλοι μαζί νὰ τραβήξουμε γιὰ τὰ βόρεια ἢ ὅπου ἄλλου.

Γιὰ τὴν ἄμεση ἔξοδο ἀπ' τὸν οὐδετερότη μας καὶ μὲ τὸ μέρος τῆς μιᾶς Entente μοναχὰ ἀντίρρηση, ὅπως εἶναι τώρα τὰ πράγματα, μπορεῖ νὰ σταθῇ: Τί θὰ κάνουμε, ἂν νικήσουν οἱ Αὐстроγερμανοί; Πρὶν ἀπαντήσουμε, ἄς ρωτήσουμε πρῶτα: Καὶ τί θὰ γίνῃ, ἂν, χωρὶς νὰ βγοῦμε ἡμεῖς ἀπ' τὴν οὐδετερότητα, νίκησῃ ἡ Γερμανία; Σβύνεται ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Τουρκίας; μπαίνει τελεία καὶ παύλα γιὰ κάθε τι δικὸ μας ὅζω ἀπ' τὰ σημερινὰ μας σύνορα, δηλ. σὰ νὰ ξεριζώνουμε καὶ νὰ πετάμε τὴν καρδιά μας; μᾶς παίρνουν τὰ νησιά; οἱ Αὐστριακοὶ προσαρτοῦνε τὴ Σερβία, φτάνουνε στὰ σύνορά μας, ὅπου βεβαίως δὲ θὰ σταθοῦν, ἀλλὰ θὰ κατεβοῦνε στὴ Θεσσαλονίκη καὶ τότες βέβαια δὲ μένουν οὔτε Σέρρες οὔτε Καβάλλα, ποὺ θὰ δοθοῦν στὴ Βουλγαρία. Αὐτὰ ναι τὰ λιγότερα ποὺ θὰ συμβαῖν. Πῶς θὰ σωθοῦμε τότες ἀπὸ τέτοιον κατακλυσμὸ; Μοναχὰ μὲ τὸ νὰ γερμανέψουμε. Ἐ, λοιπὸν αὐτὸ ἄς κάνουμε, κι ὅταν νικήσῃ ἡ Γερμανία κ' ἡμεῖς βρισκοῦμαστε μὲ τοὺς ἀντιπάλους τῆς ὅπως βαφτιστήκαμε Δαναοί, Ρωμιοὶ καὶ δὲν ξέρω τί ἄλλο, ἄς βαφτιστοῦμε καὶ Γερμανοί! Κι ὥς Γερμανοὶ πεῖα ἴσως πάρουμε πάλι Πόλη καὶ Μικρὴ Ἀσία! Ἀλλὰ πρωτύτερα, ποὺ δὲν πρέπει νὰ συντελέσουμε νὰ νικήθῃ ἡ Γερμανία συμμαχώντας μὲ τοὺς ἀντιπάλους τῆς καὶ βοηθώντας τοὺς τοῦλάχιστο στὴν προσπάθειά τους νὰ σαρώσουν τὴν Τουρκία καὶ νὰ ἐλευθερώσουν τὸν ὑπόδουλο Ἑλληνισμὸ;

Τὸ συμπέρασμα μας μὲ δυὸ λόγια εἶναι ὅτι γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος τώρα μιὰ μοναχὰ ὑπάρχει πολιτικὴ,

αὐτὴ ποὺ ζήτησε νὰκολουθήσῃ ὁ Βενιζέλος. Κι ὁ Βασιλιάς μας, ἂν θέλῃ νὰναι Βασιλιάς μας, δὲν μπορεῖ νὰ ἄλλῃ πολιτικὴ. Κι ἂν παραλογιζόμαστε καὶ χάσαμε τὸ μυαλό μας οἱ Ἕλληνες, τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς εἶνε λογαριασμὸς δικὸς μας. Ἄν πρόκειται νὰ ἑολοθρευτοῦνε πάνου ἀπὸ δυὸ τρίτα τῆς Εὐρώπης, ἄς ἑολοθρευτοῦμε κ' ἡμεῖς μαζί!

23.2.15 Ο ΑΔΕΡΦΟΣ ΜΟΥ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ

ΤΟ ΑΓΩΝΙΣΜΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΔΛΗ

Τὴν περασμένη Κυριακὴ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Πειραιῶτες πρόσκοι, μὲ τὴν ὀδηγία τοῦ κ. Κ. Μελά καὶ τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν τους, κάμανε στὸ Σκαρμαγκὰ ἓνα ὥρατο καὶ πρωτότυπο, γιὰτὶ ἴσια ἴσια εἶναι ἑλληνικώτατο, ἀγώνισμα, τὸ **ἀνέβασμα στὸ βουνό**. Τὸ ἀγώνισμα αὐτὸ τὸ ἐπινόησε ὁ κ. Πάλλη, καὶ ὁ ἴδιος ἔδωσε καὶ τὸ βραβεῖο, 500 δραχμές.

Θυμάμαι, τὸν Τρυγητὴ τοῦ 1914, σὰν ταξιδεύαμε μαζί στὸ Μωριά, ἓνα πρωὶ ποῦχαμε ἀνεβῆ στὸ Κρόνιο τῆς Ὀλυμπίας, μοῦ εἶπε:

— Ἡ χώρα μας εἶναι γιομάτη βουνά, χώρα ὀρεινὴ, καὶ πρέπει νὰ συνειθίσουμε οἱ Ρωμιοὶ νὰν τάνεβαίνουμε. Γιὰ τοῦτο συλλογίστηκα πὼς ἓνα ἀγώνισμα ρωμαϊκὸ θάνα καὶ τὸ ἀνέβασμα βουνοῦ. Καὶ τὸ πρότεινα στὴν Ὀλυμπιακὴ ἐπιτροπὴ, καὶ ὀρισα μάλιστα καὶ βραβεῖο. Μὰ ἡ ἐπιτροπὴ δὲν τὸ δέχτηκε.

Κι ἀποροῦσε γι' αὐτό. Καὶ μ' ὅλο του τὸ δίκιο. Νά, ὅμως ποὺ ὅ,τι δὲ δέχτηκε, στενοκέφαλα, ἡ Ὀλυμπιακὴ Ἐπιτροπὴ, βρέθηκε ὁ κ. Κ. Μελάς νὰν τὸ πραγματοποιήσει. Κ' ἔτσι τὴν περασμένη Κυριακὴ, μὲ τοὺς προσκόπους, ἔγινε τὸ πρῶτο ἀγώνισμα καὶ πέτυχε καὶ καθιερώθηκε πιά. Καὶ θὰν τὸ ἴδουμε σίγουρα καὶ στοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες μιὰ μέρα.

Κι ἂν εἶναι, ἐξὸν ἀπὸ τὴν ὁμορφιά του, καὶ χρήσιμο κ' ἐθνικὸ τὸ ἀγώνισμα αὐτό, δείχτηκε στοὺς πολέμους μας ποὺ οἱ φαντᾶροι μας εἶχανε νάνεβοῦνε τόσα βουνά καὶ τάνεβιχανε θαματοεργώντας.

T.

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Ὁ Ψυχάρης μᾶς γράφει: «Δὲν εἶταν παραίτηση τοῦ Βενιζέλου. Εἶταν παραίτηση τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μιὰ Ἑλλάδα ποὺ φοβάται, εἶναι μιὰ Ἑλλάδα χτυπημένη».

— Εἶδαμε τὸν *εφτάλογο*, (τὸ καινούργιο δηλ. καταστατικό, μὲ τὰ ἑπτὰ του ἄρθρα, τῆς «Φοιτητικῆς συντροφιάς») καὶ μᾶς ἄρεσε. Μακάρι τὰ φιλότιμα τὰ παιδιὰ νὰ κάνουν ὅ,τι τάζουν, καὶ ἄς εἶναι μεγάλα καὶ δυσκολοκατόρθωτα αὐτὰ ποὺ τάζουν. Στὸ τελευταῖο ἄρθρο καθιερώνεται ἡ Δημοτικὴ ὡς ὄργανο τῆς Συντροφιάς. Μπράβο.

— Ὁ ποιητὴς Μαλακάσης μετᾶφρασε ὅλες τῖς «Stances» τοῦ Μωρεᾶς. Εἶχε τὴν καλοσύνη νὰ μᾶς στείλει μερικὲς ἀπ' αὐτὲς καὶ θὰν τίς τυπώσουμε στὸ ἐρχόμενο φύλλο.